

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΜΒΡΙΩΝ, ΑΘΗΝΑ, ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Ονομάζομαι Έλενα Χατζηβασιλείου και εκπροσωπώ τον Σύλλογο Ιμβρίων (Αθήνα, Ελλάδα), τον πολυπληθέστερο σήμερα αντιπροσωπευτικό φορέα των Ελληνικής καταγωγής εκπατρισμένων κατοίκων της Ίμβρου της Τουρκίας (İmroz στα τουρκικά που έχει μετονομαστεί σε Gökçeada από το 1970).

Το νησί της Ίμβρου παραχωρήθηκε μαζί με το νησί της Τενέδου (Bozcaada) στην Τουρκία με τη Συνθήκη της Λωζάνης του 1923, η οποία προέβλεπε ειδικό καθεστώς αυτοδιοίκησης από τον γηγενή ελληνικό πληθυσμό – το οποίο ουδέποτε εφαρμόστηκε. Κατά τις δεκαετίες 1960-70, οι περισσότεροι Έλληνες κάτοικοι αναγκάστηκαν να φύγουν λόγω των πολιτικών που εφάρμοσαν τότε οι τουρκικές αρχές, όπως το κλείσιμο των ελληνικών σχολείων το 1964, την απαλλοτρίωση της γης και τον εκφοβισμό τους από τους κρατούμενους των φυλακών που αφήνονταν ελεύθεροι να περιφέρονται στο νησί. Η εγκατάσταση μεγάλου αριθμού μουσουλμανικού πληθυσμού από την ηπειρωτική χώρα επέφερε τη συνύπαρξη πληθυσμών με διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο.

Το Ψήφισμα 1625 (2008) του Συμβουλίου της Ευρώπης «Διατήρηση του διττού πολιτισμικού χαρακτήρα των δύο νησιών» προέτρεπε την Τουρκία, μεταξύ άλλων, να αποκαταστήσει τις βλάβες στην πολιτιστική και φυσική κληρονομιά τους. Δυστυχώς, η ιδιαίτερη πολιτιστική κληρονομιά της Ίμβρου εξακολουθεί να κινδυνεύει, καθώς η ταυτότητα του νησιού τείνει να περιοριστεί σε ένα φιλικό προς τον τουρισμό φολκλόρ, αποσυνδεδεμένο από την πραγματική της παράδοση. Επιπρόσθετα, η αυθεντική αρχιτεκτονική των ελληνικών παραδοσιακών χωριών απειλείται από την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη, η οποία ενθαρρύνεται από πολεοδομικούς κανονισμούς που επιτρέπουν την αυθαίρετη δόμηση.

Καθώς τα Ελληνικά σχολεία επαναλειτούργησαν μετά από 50 χρόνια και οι Έλληνες της Ίμβρου επιστρέφουν, παραμένει προς το συμφέρον της Τουρκίας και όλων των εμπλεκόμενων φορέων, πέρα από τα μέτρα που απομένουν να ληφθούν για την αποκατάσταση των μειονοτικών και των λοιπών θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, να διαφυλαχθεί αυτό το μοναδικό διττό πολιτισμικό περιβάλλον. Με τον τρόπο αυτόν, θα προωθηθεί η βαθύτερη κατανόηση της ταυτότητας και της ιστορίας του νησιού, εξασφαλίζοντας τη συμπερίληψη, την ισότητα και την αειφορία για τις μελλοντικές γενιές.